

IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

Wyckham Porteous feat. Sean Pugh

Saturday 22 Mar 2014

Deze man stond al lang op onze "wishlist", nu dan eindelijk. Hij heeft recentelijk een nieuw album uitgebracht die de titel draagt van een oude en één van zijn mooiste songs 3AM. Dit nummer staat in een nieuwe versie op dit album. recent is hij toeval op een wandeling in Liverpool Sean Pugh tegengekomen en dat heeft geleid tot een vruchtbare samenwerking.

Porteous Pugh's latest single, "Take My Hand", written and sung by Wyckham (guitar) with Seán on piano is now available on iTunes. Contact Porteous Pugh through Wyckham's

Facebook page www.facebook.com/wyckham.porteous

Sean Pugh (*Flock of Seagulls, Final Frame, The Triffids, and Paddie Bell*). Today, he composes music for the BBC, the odd West End theatrical production, and produces and performs music for a variety of singer songwriters (Dean Johnson, Tom C Cleary, Dean Owens, Wyckham Porteous), not to mention releasing his own piano instrumental albums.

Phoenix Rising.

Het heeft wat voeten in aarde gehad om het enige optreden van Wyckham in Nederland voor elkaar te krijgen. Daarentegen tekent het ook de man Wyckham, die omdat iets hem aan staat er vol voor te gaan. We hebben weinig artiesten meegemaakt die voor één optreden naar Nederland kwamen. Wyckham is de persoon die in zijn enthousiasme en passie voor kunst, de rest lijkt te vergeten en het

risico loopt zichzelf te kort te doen. Zijn immer werkende creatieve geest was tussen de muziek door al weer bezig met de opera die hij aan het schrijven is tijdens zijn tijdelijke verblijf in Edinburgh. Deze "Wandering spirit" op zoek naar nieuwe invallen, moet na allerlei experimentele muzikale uitstapjes tot de ontdekking komen door een muziekpodium in Nederland en de ontmoeting met ras-muzikant Sean Pugh hoeveel mooi werk hij eigenlijk geschreven heeft in het verleden. De heren hadden na een ontmoeting in een café waar gerookt kan worden, besloten om eens wat te jammen en dat beviel erg goed. Het leidde tot enkele sessies en Sean maakte er een CD van terwijl Wyckham in thuishaven Vancouver was. Dat de samenwerking was bevallen is niet verassend. De in Liverpool geboren van Ierse ouders afkomstige Sean, die ook een tijd in Ierland heeft gewoond met zijn ouders, maar ook in Californië en nu dus in Edinburgh, is een ras-muzikant. Die met zoveel bekenden heeft gespeeld dat het je doet duizelen. Om een paar te noemen The Triffids, The Waterboys etc. Naast muzikaliteit heeft hij een gortdroge ironische humor, die prima samensmelt met hetzelfde gevoel voor humor met een licht filosofische inslag en het muzikale talent van Wyckham. De heren hadden nog niet eerder een optreden samen gedaan. De enige vereiste was om de piano zo neer te zetten dat ze elkaar konden zien, om door te geven in welke "key" een song was geschreven. Het had geen invloed op het gebodene op het podium. Zelfs een song die Wyckham zonder bril moest oplezen van een door trouwe bezoeker opgehouden lyric-sheet, werd zonder enige dissonant gebracht. Zoals het podium er uitzag is een mooie afspiegeling van het leven van Wyckham. Overal songteksten en halve set-lists, waar hij af en toe eens in graait intussen vastdraaiend met zijn gitaarsnoer, schoppend tegen de DI verbinding en dan eenmaal een song gekozen dan wordt je als publiek meegenomen in een coherente en krachtige voordracht van de song. Wyckham zijn songs variëren van breekbare ballads tot aan rock. Alles gedragen door die kenmerkende stem met een licht rauw randje. Ondanks zijn grote oeuvre durft en kan hij ook niet de minste covers van een eigen kleur voorzien. "Please, Please Me" had zo'n eigen interpretatie gekregen dat het bij het publiek even duurde voor dat er een blijk van herkenning op de gezichten verscheen.

Hij vertelde ons: "In tegenstelling tot veel folkies speel ik ook in rockbands". Tevens liet hij ons weten: "Mijn teksten zijn zo zwaar dan moet ik op het podium ook een beetje entertainment bieden". En dat deed hij vol verve, verhalen/intro's onder begeleiding van zijn gitaar en passend pianospel van Sean. Hij nam ons mee naar het proces van songs schrijven, "on the porch", maar ook op een andere plek met zicht op een katholieke kerk, iets wat hij eigenlijk eng vond. Want zo zei hij; "Stel dat het wel waar is wat ze beweren!". Of het verhaal over zijn zoon die heel erg ziek werd op een reis door India en ze gebeld werden door de Canadese ambassade in India over de zorgelijke situatie. Zijn vrouw is dan alles aan het regelen om hun zoon naar huis te krijgen en Wyckham gaat naar zolder en schrijft de song "Looking for ground", een betere kenschets van zich zelf kan hij niet geven. Naast het feit dat er op geen enkele wijze was te merken dat hij de laatste vijftien jaar bijna niet had opgetreden, er was geen enkele sleetsheid te constateren, mag de bijdrage van Sean Pugh niet onvermeld blijven. Er zijn veel mensen die piano kunnen spelen. Maar hij behoort tot de topklasse. Zoals hij de songs breed trekt en van arrangementen voor ziet zijn er niet veel die hem dit na doen. Of het nu gaat om een ballad of de song van een beat voorzien door staccato toetsenspel, hij doet het gewoon. We waren getuige van een begaafde artiest die zoveel kan dat het risico van een verkeerde keuze voor de hand ligt. Zijn muziek is geen eigendom meer van hem en het vereist een aantal rechtszaken om het weer onder zijn hoede te krijgen. Eigenlijk heeft hij dat al opgegeven. Met als resultaat dat de bezoekers naarstig en tevergeefs op zoek waren naar meer albums van de man, die vol staan met briljantjes. Als troost was er het laatste product dat onder bezielende leiding van Sean in elkaar was gezet. In de

gesprekken met beide heren hebben we afgesproken dat nu de as van de vleugels is geschud, het tijd wordt dat Nederland opnieuw kennis maakt met deze poëet, filosoof, rommelkont, maar vooral ras-muzikant. Er waren te weinig mensen getuige van deze unieke avond, maar op grond van de vele verzoeken aan het eind van de avond en onze eigen ervaring, gaan we voor een herkansing. Na deze afspraken gingen er twee veteranen die vanaf zes uur in de ochtend aan het reizen waren tevreden en nog vol adrenaline op weg naar een korte nacht alvorens terug te vliegen. Een stukje op weg geholpen door onze stille diplomaat.

Een herrijzenis die hopelijk van structurele aard is.

- 1.Snow On The Hill
- 2.Radio London
- 3.Deep Into The Water
- 4.Looking For Ground
- 5.Back On That Train
- 6.Everybody
- 7.Please Please Me [John Lennon/Paul McCartney]
- 8.Maybe Tomorrow
- 9.Razor Thin
- 10.The First Time
- 11.I Will Follow
- 12.In This World
- 13.Hungry Heart [Bruce Springsteen]

- 1.Banks Of The Northern Side
- 2.Feel Alright
- 3.Song For John [unreleased]
- 4.God Loves A Sinner [unreleased]
- 5.Take My Hand [Wyckham Porteous/Sean Pugh]
- 6.Cumberland Waltz
- 7.Blind Love > If I Had A Hammer [Pete Seeger/Lee Hays]
- 8.So Familiar
- 9.Helpless [Neil Young]

All tracks by Wyckham Porteous except where noted
Wyckham Porteous | vocals, acoustic guitar, harmonica
Sean Pugh | piano, harmony vocals

www.wyckhamporteous.org